

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
OKRUŽNI SUD U BANJALUCI
Broj: 71 0 K 300865 24 Kž 3
Banjaluka, 10.09.2024. godine

U IME REPUBLIKE SRPSKE!

Okružni sud u Banjaluci, u vijeću sastavljenom od sudija mr Srđana Force, predsjednika vijeća, Blagoje Dragosavljevića i Pane Gavrića, članova vijeća, sa zapisničarem Radmilom Stanivuk, u krivičnom postupku protiv optuženog Ž. L, zbog krivičnog djela nasilje u porodici ili porodičnoj zajednici iz čl. 190 st. 1 Krivičnog zakonika Republike Srpske, odlučujući o žalbi Okružnog javnog tužilaštva Banjaluka, izjavljenoj protiv presude Osnovnog suda u Banjaluci broj 71 0 K 300865 22 K 2 od 27.10.2023. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 10.09.2024. godine, donio je:

PRESUDU

Odbija se kao neosnovana žalba Okružnog javnog tužilaštva Banjaluka i potvrđuje presuda Osnovnog suda u Banjaluci, broj 71 0 K 300865 22 K 2 od 27.10.2023. godine.

Obrazloženje

Presudom Osnovnog suda u Banjaluci broj 71 0 K 300865 22 K 2 od 27.10.2023. godine, optuženi Ž. L, na osnovu čl. 298 st. 1 t. v) Zakona o krivičnom postupku Republike Srpske, („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj: 53/12, 91/17, 66/18 i 15/21, u daljem tekstu: ZKP), oslobođen je od optužbe da je počinio krivično djelo nasilje u porodici ili porodičnoj zajednici iz čl. 190 st. 1 Krivičnog zakonika Republike Srpske („Službeni glasnik Republike Srpske“, br. 64/17, u daljem tekstu KZ RS). Istom presudom, na osnovu čl. 108 st. 4 ZKP RS, oštećena S. L. sa imovinskopравnim zahtjevom upućena je na parnični postupak, a na osnovu čl. 100 st. 1 ZKP RS, određeno je da troškovi krivičnog postupka iz čl. 96 st. 2 t. a) do d) ZKP RS, kao i nužni izdaci optuženog i nužni izdaci i nagrada branioca, padaju na teret budžetskih sredstava.

Blagovremenom žalbom navedenu presudu pobija Okružno javno tužilaštvo Banjaluka, zbog pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja s prijedlogom da drugostepeni sud žalbu uvaži, a prvostepenu presudu ukine i predmet vrati istom sudu na ponovni postupak. U žalbi navodi da je prvostepeni sud izveo pogrešan zaključak kada nije poklonio vjeru iskazu oštećene S. L, jer ona nema razloga da neosnovano tereti optuženog. Na predočavanje iskaza koji je dala u toku istrage u policiji, izjavila je da u cjelosti ostaje kod izjave koju je dala i citirala je prijetnju koju joj je osumnjičeni uputio. Sud nije dovoljno uvažio činjenicu da je prilikom svjedočenja oštećene S. L. na sudu proteklo dosta vremena u odnosu na vrijeme kada je djelo izvršeno i da je prilikom davanja izjave u policiji kod oštećene postojalo svježije sjećanje na predmetno krivično djelo. Takođe je za sud sporno da li su prijetnje upućene sa telefona optuženog, zanemarujući činjenicu da su optuženi i oštećena bivši supružnici i da

oštećena zna telefon optuženog, budući da isti komuniciraju u vezi viđanja njihove zajedničke djece. Pored toga sud zanemaruje činjenice da je oštećena S. L. izjavila da je optuženi duži niz godina, psihički maltretira te da joj je čak prijetio ubistvom te da su te prijetnje bile kako neposredno tako i putem telefona. U ponovnom postupku prvostepeni sud nije saslušao S. L. već je odlučio da se čita njen iskaz sa prethodnog glavnog pretresa, iako je po mišljenju nadležnog tužioca, ukoliko je iskaz ove svjedokinje bio protivrječan i sporan, sud trebao ponovo saslušati svjedokinju na sve okolnosti predmetnog krivičnog djela, te otkloniti nejasnoće za koje navodi da postoje u iskazu ove svjedokinje. Sud kao dokaz nije prihvatio ni dokumentaciju iz prekršajnog postupka navodeći da je ista u kopiji. Međutim, tužilaštvo smatra da je sud trebao postojećem spisu priklopiti prekršajni spis, imajući u vidu činjenicu da je u pitanju prekršaj iz oblasti zaštite od nasilja u porodici, što govori o sklonosti optuženog da čini krivična djela sa elementima nasilja u porodici.

U odgovoru na žalbu branilac optuženog, advokat Slavica Ljubišić iz Banjaluke, osporava navode žalbe i predlaže da drugostepeni sud žalbu odbije kao neosnovanu.

Okružni sud u Banjaluci je održao sjednicu vijeća u skladu sa odredbom čl. 318 ZKP RS, u odsustvu uredno obaviještenih stranaka i branioca, na kojoj je razmotrio spise predmeta i prvostepenu presudu ispitao u dijelu u kojem se pobija žalbom, pa je po ocjeni žalbenih navoda i prijedloga kao i prijedloga iz odgovora na žalbu, našao:

Žalba nije osnovana.

Bez osnova se žalbom tužilaštva dovodi u sumnju pravilnost i potpunost činjenične osnove pobijane presude i ocjena prvostepenog suda o nedokazanosti optužbe, kroz osporavanje ocjene iskaza oštećene kao svjedoka u vezi sa ostalim provedenim dokazima, te zbog odbijanja pojedinih dokaznih prijedloga optužbe.

Prihvatajući kao dokazni materijal na novom glavnom pretresu zapisnik o saslušanju oštećene na ranijem glavnom pretresu, prvostepeni sud je postupio u skladu sa čl. 331 st. 4 ZKP RS, s obzirom da su stranke i branilac imali mogućnost ovog svjedoka ispitivati po pravilima direktnog i unakrsnog ispitivanja na ranijem pretresu. Pri tom optužba i nije predlagala da se oštećena pozove i neposredno sasluša kao svjedok na novom glavnom pretresu, kako se to navodi u žalbi da je bilo potrebno učiniti radi pojašnjenja datog iskaza.

Prvostepeni sud je pravilno ocijenio da iskaz oštećene kao svjedoka, koji je u bitnom citiran u obrazloženju pobijane presude, nije dovoljan da bi se sa sigurnošću dokazalo da je optuženi učinio krivično djelo koje mu se stavlja na teret, s obzirom da je oštećena na glavnom pretresu izjavila da se ne sjeća verbalne prijetnje opisane u optužnici, a istu je potvrdila nakon predočavanja zapisnika o ranijem saslušanju, ukoliko je tako izjavila prilikom salušanja u policiji, tako da se drugostepeni sud slaže sa ocjenom prvostepenog suda da oštećena nije sa sigurnošću potvrdila tačnost navoda optužnice, pri čemu takav iskaza nisu potkrepljeni ni drugim dokazima.

Pravilno prvostepeni sud nalazi da u preostalom dijelu, činjenični opis djela iz optužnice koji je preuzet izrekom pobijane oslobađajuće presude nije konkretizovan, jer su optuženom stavljene na teret i uopštene tvrdnje da je sa svog mobilnog telefona slao oštećenoj poruke uznemirujućeg i prijetjećeg sadržaja čiji sadržaj nije u optužnici opisan, kako bi se u dokaznom postupku moglo provjeriti da li se zaista radilo o prijetjećem i uznemirujućem sadržaju poruka.

Takođe su neodređeni navodi optužbe o presretanju oštećene u alkoholisanom stanju na javnom mjestu uz vrijeđanje i provociranje, jer se u optužnici ne navodi bilo kakav sadržaj takvih uvreda ili provokacija, a osim vremena izvršenja nisu opisane ni druge bliže odrednice ove radnje.

Neosnovani su žalbeni prigovori da činjenično stanje nije potpuno utvrđeno, jer je prvostepeni sud odbio dokazni prijedlog tužilaštva da se pročita dokumentacija iz prekršajnog postupka koju je tužilaštvo podnijelo u kopiji, imajuću u vidu da je tužilaštvo na ranijem glavnom pretresu odbijeno sa ovim prijedlogom, pa je i bilo u mogućnosti da prije održavanja glavnog pretresa u ponovljenom postupku zatraži ovjeren prepis odluke iz tog prekršajnog predmeta.

Budući da ne postoje razlozi zbog kojih se presuda pobija žalbom, na osnovu čl. 327 ZKP RS, odlučeno je kao u izreci ove presude.

Zapisničarka
Radmila Stanivuk

Predsjednik vijeća
mr Srđan Forca